

ærede Medlems Sag, for jeg tror, han har overmaade lidt Forstand paa det, det drejer sig om i dette Tilfælde.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger, som jeg gerne vil gøre til det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow). Jeg er lidt i Tvivl om, hvorvidt jeg skal tage ham fra den mere gemytlige eller den mere alvorlige Side, men det faar nu gaa, som det falder. Det ærede Medlem vilde forsøge paa at bevise, at der mellem det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) og mig var en større Uoverensstemmelse i Opfattelsen af Danmarks Pligter som neutralt Land, og i den Anledning tillod det ærede Medlem sig at referere, hvad det ærede Medlem fra Langeland havde sagt. Men det ærede Medlem kom ikke heldigt fra dette Referat. Jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem fra Maribo har den, skulle vi sige, mindre heldige Vane, at naar han skal argumentere mod en Modstander, stiller han op nogle Udtalelser, som Modstanderen aldrig har brugt, og saa kløer han løs paa disse Udtalelser og fælder dem en efter en med den Tapperhed og Veltalenhed, som er ham egen. Men naar han heldig har besejret de Udtalelser, Modstanderen ikke har fremsat, sætter han sig ned og ser sig om, som om han vilde sige: Der kunne I se, saadan er det, de skulle have det, de gode Karle!

Det ærede Medlem vilde særlig gøre sig Ulejlighed for at bevise, at det ærede Medlem fra Langeland ikke havde haft til Hensigt at vise, at det var Spørgsmaalet om, hvorvidt en Neutralitetskrænkelse var tilsigtet eller ikke, hvorvidt den, der forøvede Neutralitetskrænkelsen, havde haft det til Hensigt eller ikke, som var det afgørende for, om man skulde forsvare sin Neutralitet eller ikke; nej, det havde det ærede Medlem fra Langeland ganske forladt, nu var det kun Spørgsmaalet om, med hvor stor Styrke denne Neutralitetskrænkelse blev foretagen. Men det er jo ikke rigtigt. Det ærede Medlem fra Maribo siger Rigsdagstidende Sp 271 — og i den Anledning vil jeg bede det ærede Medlem fra Maribo om ligesom jeg at lægge Mærke til, hvad der staar i Rigsdagstidende, det er altid noget værd, naar man skal citere en Modstander —: „Det ærede Medlem fra Langeland hævdede nemlig: det er ikke Spørgsmaalet om Krænkelsens Art, der er det afgørende, ikke Spørgsmaalet, om den er tilfældig eller ikke tilfældig, om den er tilsigtet eller ikke tilsigtet, nej, det, det kommer an paa, og det, som paalægger os Pligt,

afgøres under Hensyn til, med hvilken Styrke Krænkelsen forsøges.“ Men det har det ærede Medlem for Langeland ikke sagt. Hvis det ærede Medlem fra Maribo vil se efter, hvad der staar Sp. 230, hvor det ærede Medlem fra Langelands Tale refereres, vil han se, at der staar følgende: „Det, vi have skelnet imellem, er den Neutralitetskrænkelse, der kan betragtes som et virkeligt storstilet Angreb, udført med en betydelig Styrke, imod det danske Rige, og saa den mindre Neutralitetskrænkelse, der kan finde Sted under en Krig mellem andre Magter, uden at nogen af disse Magter har til Hensigt derved at inddrage det danske Folk i Kampen.“

Jeg har læst de sidste Ord langsomt op, fordi jeg gerne vilde have, at de skulde hæfte sig i Erindringen hos det ærede Medlem fra Maribo. Nu antager jeg, at han vil have forstaaet, at hele den Argumentation, hvorpaa hans lystige Angreb paa det ærede Medlem fra Langeland forleden Dag var bygget, er ganske hen i Taage, hører ikke hjemme i Virkeligheden. Det ærede Medlem havde Brug for en saadan Udtalelse af det ærede Medlem fra Langeland, men det kan han kun skaffe sig ved ikke paa nogen Maade at referere det ærede Medlem fra Langeland korrekt. (Afbrydelse af N. P. Jensen [Randers Amts 2den Valgkreds]). Det er et ganske interessant Intermezzo, vi i dette Øjeblik se, at det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), der er Partifælle af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), nu skal hen at forsyne det ærede Medlem fra Maribo med Argumenter. Det har jeg imidlertid ikke noget imod, ikke det ringeste, thi jeg ved, at de Argumenter, det ærede Medlem fra Hornslet har, for det meste ere ganske elendige.

Jeg sagde altsaa, at den Maade at behandle en Modstanders Udtalelser paa, ligner ganske det ærede Medlem fra Maribo, og der er for saa vidt ikke noget at sige dertil. Det er en ret letsindig og sjusket Maade, hvorpaa han behandler sine Modstanderes Udtalelser, og saa fremsætter han sine Udtalelser med den mest fænomenale Selvgladhed, som om nu havde han myrdet hele Armeen paa een Gang. Jeg hørte, at det ærede Medlems noget livlige Udtalelse den Dag blev modtagen med et vist Bifald fra visse Sider i Salen. Det vidner for mig noget om Værdien af den Maade, hvorpaa man ved de forskellige Møder, f. Eks. ved det Møde, hvor det ærede Medlem for Københavns 7de